

ANGELI MAJA

ej-de-tik-kus(s)

gyertek velem egy önvírusos őszinteségbe, ami segít, hogy ne fulladjak
meg, hogy lássatok, ki/vagyok
asszociációs road movie, duk-duk affér,
egy szövegfolym, ami pont ugyanúgy érhetne véget iksz oldal után,
mint ahogy ez az írás.
dolgok vannak benne (nagy nincs, nevetek), mégis romlékony dolgok,
amit kisérok, hisz tíz év múlva senki nem emlékszik majd
például példaként
a TJ-ösztöndíj-botrányra, így ez a része a hibridemnek elrohad,
de ne rántsa írásom többi részét magával,
hisz ez csak egy asszociációs futam C-19 idején
(A jelen helyzet segít az ógörög irodalom újraértékelésében.
Régebben inkább csak Kallimakhoszt ismertük, most Covidiust is
felfedezhetjük.)

tegnap hekkerek támadtak meg
angolul le nem írnám ezt a szót,
mert egy ameise is többet érdemel, mint az ilyenek.
és kerültem az 'áldozata lettem' kifejezést is, mert az áldozat nem én
vagyok, hiszen a szemét leginkább a kukába kerül.
nyugdíjuttalás napja volt,
csak egy mailre klikkeltem, és az unsubscribe-ra, mégis leemeltek
számlámról egy jelentős összeget,
pedig nem én regisztráltam visa-e kártyát az online oldalon
hiába
mégis folytak hozzám mint az Amazonas az smsek mailek

pedig nem nyitottam már meg egyiket sem
hiába fürödtem meg
alaposan a stresszben,
nekem ez már semmi, aki tavaly a halál faszán lógtam
ráadásul mindezekért (?) megjött a bátorságom is
mindent elmondani
(A bank azóta visszautalta a hekkerek által meg se nyalhatott pénzt,
de nem egy napig írok egy szöveget.)
végre egyszer elmondani, ami fertőzi a lelke
megtiszteltem és megtisztelem a világot/m végre így is: őszinteséggel.
(itt a 'megtisztelem' szó egyjelentésű oder...)
Tényleg
ma 'pecsétet' kaptam egy hosszúversemre:
KURVA JÓ
hát, elhittem,
nem teszem számra az ujjam,
száz pipa a szerkesztőnek,
amit az fb-n több év alatt már megkaptott???
meg
sok másik
(na, majd ezért több is letilt minden közlést tőled, M?)
és? lesz@rom, ha van egy Ő, aki megért, elfogad,
elfogadta a Térey-díjat,
kapott is a fejére,
többször említették nevét itt-ott, mint érdemei, kötetei kapcsán
a száját is baszogatták,
de de szerinte is kis magyar hidunk tartóoszlopai a gyengék
mindkét oldalon, hadilábon állnak
tudom, ám
automata palló nincs, azt le kell szögezni,
csavarozni. bár a lelket még nem lehet.

és ebben a mesterséges intelligencia se segít majd,
vagyis ne menj a palló szélére, aki olvasod ezt, mert beleeshetsz
a szakadékba Tiszába Dunába Marosba Volgába Amazonasba Elbába
(gondolj ide minden folyót, ami eszedbe jut hirtelen)

mindegy! vigyázz a hazára trashmeg = ha adnak, fogadd el, ha ütnek,
szaladj el, ezt nem a népmese világból idéztem, hanem közmondás,
tudod, és erőt ad

nekem is, mert Zalán Tibornál egy posztban ezt olvastam az fb-n nem-
rég: „Hiszem, hogy a magyarok megtalálják a helyüket a most kialakuló
világban, s hogy nem fogunk példázatbeli szabad tyúkká válni, amely
nem bírta a szabad versenyt a szabad rókával szemben.”

erről persze M asszociált,
kapott a lelke egy csepp ihletet,
egy versit, amit majd megtaníthat unokáinak,
amikor 2021-ben végre találkozhatnak.

ovi viris szájról szájra

ne jöjjön idén a télapó,
nem szeretném, ha elkapná a kovidot.
és a jézuska is vigyázzon majd nagyon,
hol teszi le az ajándékot.
a karácsonyfát mi is feldíszíthetjük,
akkor a szemébe, szájába kevesebb viri kerül.
mi így vigyázzunk, okszi?

hajnalban arra ébredtem, hogy a hüvelykujjam a számban van. Anyám látogatott meg álmomban vagy egy elmaradt szerelem?
szemem bolygó, hajam hullám,
szüleimnek én vagyok a szeretetőcéán.
Ákos pedig a csodatesóm,
és lelkekre viccből masnipecsétet nyom.

már tudom, csak a szomszédaim 2 éves kislányát utánoztam,
akinek ezt a versit az fb-n a születésnapjára írtam
ébredve magamban a paplan alatt,
bimbam-bimbamm, nincs hara(n)g már köztünk, harag se magamra,
hogy a szemét levitelért csak egy Boci csokit adtam karanténkor Ákosnak.
ez van, amikor még homályos az ég,
az agyam is az, hiába csiripelnek bennem ősszel is a madarak.
azt hiszitek poénkodom, pedig nem,
hisz porszemnek érzem magam, leginkább
a szememben a legtöbbeket... ez azóta van, amióta 4 napig kómában
voltam. de ha süt a nap, vág az agyam. ég szinte, és mindent befog,
befogad. bal-jobb bal-jobb. na jó, nem vagyok majom. bár még felső
tagozatosként utáltam olvasni. talán azért..., ma már tudom, mert apám,
aki nyolcévesen itt hagyott, rengeteget olvasott. Fürdés közben is. És
egyszer kicsúszott a gatyájából az. Nem sok eidetikus emlékem van róla.
Még jó, hogy jó tanuló voltam, amikor a Balatonban játszott velem, mert
már tudom, Kosztolányi novelláskötetében az ő széljegyzetei szerepel-
tek. Kamasz koromban láttam meg a ceruzával írt apró betűit, pedig
akkor már könyvvel a kezemben sétáltam az utcán óráig Vásárhelyen,
hátha felfigyel, felfigyel rám egy srác.
még szemüveget is vettem a menzadíjamból, hisz kövérnek is láttam
magam –, amiben végül csak üveglencse volt, és hetekig még az se. ki is
röhögtek sokan szünetben a gimiben, aztán lám: író lettem és szemüve-
ges. ennyi! jósnő nem voltam, vagyok, megmondhatja, megmondhassa
mindenki!, hát(tudd)ha lennének angyalok, berendeznének az égben
vagy a fekete lyukban egy könyvtárat nekem, hogy amikor már szinte
mindenki a mobilját lapozgatva olvas,
legyen világom nekem is = mit olvasni.

mint ma egy mailt, amiben a kémikus unokahúgom büszkén mesélt: bevitte laborjába a 2 éves fiát, beleöntött egy lombikba valami szert, és elkezdte körkörösén mozgatni. vigyázz mami, elszédülnek a bacik, pont ez a lényeg, kicsim, hogy kómába essenek, aztán meg soha többé ne fertőzzenek!

de én tudtam, otthon van már náluk három marsall (kettő fiú és egy lány) és a kapitány + „pa”, a közlegény.

az én agyam pedig a mail után gyorsan oszcillálni kezdett;

magam láttam, ahogy láttam a fűszálakat

elhajolni és panaszkodom az érettségi szünetben:

így nem tudok tanulni kint a kertben, állandóan le kell fújnom a hangyákat a lapokról. apa azt szerette volna, ha a nap D-vitaminja is segít. (persze végül matekból se buktam meg). 45 éve volt. . .

apa leállította a fűnyírót, megyek seggbe rúgom őket, mondta, aztán kivette a fogsorát. felém nyújtotta. vacogéknak adjál egy szelet kolbászt abból, ami megmaradt!

hát, ez kutyául avas

poén, megtisztel(tet)ésre se jó? nem

hiszem, hogy megértettétek

nekem 8 éves koromtól csak **fájdalom-, álomapám** lehetett. . .

talán ezért az én(M)

és

tisztességem nem eladó soha semmiért

mint sok mindenkié.

.....

hát lyukasszatok ki, ha a lufimban túl soknak érzitek a levegőt,

nem érdekel, mert. . .

majd megfogalmazod magadnak, ha akarod:

a középszer szexbarátot terem. . . ki

puffad?

kipukkad vagy csak puff a tisztességnek?

az én lélektisztesség-lufim pukk-pukk szellent kire

mire

az ihlet (tudom, avitt szó) mégis folyik belőlem, mint a megjelenéseim,

könyveim,

Díjaim

mégis fojtanak is mint a könnyeim,
így hát kevesebb az olvasóm az fb-n, mint sokaknak,
mert túlokoskodsZ mindent Mem!
jó, most megnevezlek Mariann.
még...ha három jó ötleted is volt pandémiás évünkben,
ami a Szerelmed, az irodalmat érinti:

1. Legyen Az év folyóirat Olvasója verseny
2. Legyen az Ünnepi Könyvhéten irodalmi lapok bemutatkozása
3. Legyen pályázat diákoknak a gyermek- és ifjúsági irodalom műfaji meghatározásának megváltoztatására

Mindenkinek tetszett az ötlet, akinek elküldted, M,
de segítő kéz még n/sincs. Mert...?

Kell ez nagyon, igen nagyon,
napkeleten, napnyugaton –
ha már elindult visszafelé a világ,
legyen évszázadokig nyitva az irodalomra farod, pinád
é/is a pénztárcád?

(„Szeretünk úgy gondolni magunkra, mi, emberek, mint a felfedezés vágyától fűtött, nyughatatlanul kíváncsi és hallatlanul értelmes fajra, ami folyamatosan törekszik saját maga és a világ jobbá tételére. Ugyanakkor azt sem érdemes elhallgatni, hogy ha egy új élőlényel, tárggyal vagy fogalommal szembesülünk, általában azt kezdjük el firtatni, hogy ezt az izét meg lehet-e enni, meg lehet-e ölni, lehet-e vele ölni, és hogy meg lehet-e dugni.” <https://qubit.hu/2020/11/02/orgazmus-gombnyomasra> Hegyeshalmi Richárd)

Na jó, tudom tapasztalatból, hogy a nyugdíjasnak semmi nem jó, és semmire nincs ideje, és a nyugdíjas mindentől meg akar fulladni amit hall amit lát amit fog amit eszik ahogy anyám a zöldborsólevestől ami a kedvence volt és tényleg nincs/nem volt semmire ideje minden lassan megy/ment körülötte

és után lassan megy az idő lassan megy az óra lassan megy a szék lassan
megy az ágy lassan megy a paplan lassan megy a párna lassan megy a
konyha a kanalak és a villa a kés a vécépapír a víz minden
de még megy, megy, megy a nyugdíjas is betegségekkel együtt

nekünk meg nem lesz nyugdíjunk!!, hallom...
én se voltam jobb, ne aggódj, aki véletlen mindezt olvasod.
40 éve én is azt hittem, és mégis van paradicsomom, bár az asztalon
kenyér- és lélekmorzsák

hát, igen. 2020, 2020, 2020, 2020, 2020, 2020,
folytathatod, ha akarod, leírhatod tőlem kétezerhúsz/szor is,
hagyok helyet neked

bocs, várni nem tudok, még ma is türelmetlen Vihar Vera vagyok. (Apám
így hívott.)

ezért őszinteség-buborékomból folyik tovább a levegő:
a lányom megvette nekem a lélegeztető, levegő dúsító oxigén palack
nélküli készüléket a karanténkor, ami akár az éjjeli szekrényem lehetne,
és nárcisz helyett újra csíptethető pulsoximétert várt, és a bátyám meg-
kérdezte: melyik dobozba van becsomagolva a nővérke vagy aki a gé-
peket kezeli? az ózongenerátor pedig feleakkora, mint a mikró. minek
vette? tudja, az Egész testem be-, át-, kifertőtlenítették a műtéteimkor
pár hónapja
és mostanában... ismét
a könnyek
ihletcseppek legyetek velem, mert
a meg nem gondolt gondolat
belezabál, amit kifőztünk, (angeli és m)

s emberből emberbe szalad. (?)
ezt karácsony előtt írom, amikor egyedül leszek, és nemkedvem magát
pezsgőbe öli

JóAtt+Vill C-19

istenpénze jó napot, jó napot!
nem vagyunk mi vén pin@k vagy f@szok.
úgy hallottuk megszületted,
covidok királya lettél.
beb@szunk hát kicsit veled,
üdvösségünk vírusvilág
legyen?

ismerőseim! (Hercegem helyett)
ezt az injekciót ma nem hagyhattam ki, miközben várom az astra ze-
necat, pfizert, modernát, és láttam valamikor Leningrádban 1970-ben
orosz szakos főiskolás a szovjet úrhajók hatalmas kiállítását.
attól tényleg elájultam.
be kellett adnom otthon mindenkinek.

még annyit: hogy ne gondolj túl engem:
ezt az írásom nem akarom
megjelentetni sehol,
mert meg/fel/átjelentettem végre magam
egy más világba,
és azt kívánom,
hogy legyen nektek is majd segítségetek
az embervírus ellen valamikor
(az irodalom, lom, lom)

Ez alábbi meg mi? Ezt én nem írtam ide. Neked lehet amnéziád, ha tudsz
rólam valamit.

És legyen neked művész/nő csiklóimplantátumod és instant orgazmusod, ha férfi vagy. Ja persze az irigység mindenkiben utat tör, de én nem szűrom le érte magam, hisz magammal szemben is nyertem, legyőztem sokszor a pinám, a halált is már egyszer,

na meg a hekkereket tegnap:

vidd hát

emlékem magaddal

h

o

v

á